

1. Іртищева І.О. Закономірності розвитку сучасних регіональних логістично-аутсорсингових систем / І.О. Іртищева, К.В. Завгородній // Вісник ХНАУ. Збірник наукових праць. Вип. 1. – Харків, ХНАУ. – 2017. – С. 178-194.

2. Іртищева І.О. Обґрунтування стратегій регіональних трансформацій на основі логістичного аутсорсингу / І.О. Іртищева, К.В. Завгородній // Economy and Management: Modern Transformation in the Age of Globalization: International scientific-practical conference Part II, March 24, 2017. Klaipeda, Lithuania: Baltija Publishing, 2017. – С. 34-36.

3. Транспортно-логистические системы, сущность и цели функционирования <http://transportnaya-logistika.ru/logisticheskie-sistemy/ponyatie-transportno-logisticheskaya-sistema.html>.

Інна ІРТИЩЕВА

д.е.н., професор

Національний університет кораблебудування імені адмірала Макарова

Лідія РОГАТІНА

к.політ. н.

Одеська національна академія харчових технологій

ПРОДОВОЛЬЧА БЕЗПЕКА РЕГІОНУ ЯК ПЕРЕДУМОВА ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ

Одним з основних завдань агропромислової політики України є розвиток харчової та переробної галузей. Україна володіє значним ресурсним потенціалом для розвитку агропромислового комплексу та харчової промисловості, що є підставою для формування іміджу провідної держави-учасника світового продовольчого ринку в контексті формування продовольчої безпеки країн.

До початку XIX ст. на території України процес виробництва харчових продуктів відбувався в кустарних умовах, існувало млинарства, олійництво, виноробство, соледобування, тютюнництво тощо. перші цукрові заводи з'явилися в 1824 р. на Київщині в селі Трощині та на Чернігівщині в селі Макошиному, так зародилося цукровиробництво, тобто цукрова промисловість. у другій половині XIX століття розпочався інтенсивний розвиток харчової промисловості, почали з'являтися заводи і фабрики з виробництва продуктів харчування. Розвиток міст, торгівельних центрів, розбудова інфраструктури дали поштовх до створення виробничих промислових підприємств з млинарства, олійництва тощо. У 20-х роках XX століття харчова промисловість стала провідною галуззю промисловості в Україні, яка характеризувалася великою кількістю підприємств, значними обсягами виробництва та багаточисельними працівниками. Цукрової та борошно-круп'яної промисловості належало провідне місце. Продовжували розвиватися горілчана, олійна, м'ясо-молочна, хлібопекарська та інші підгалузі.

Забезпечення продовольчої безпеки країни – це одне з найважливіших завдань уряду. Тому дослідження регіонів з потужним потенціалом сільськогосподарського виробництва та харчової промисловості, дасть можливість підвищити рейтинг України за рівнем людського розвитку. На сьогоднішній день природно-кліматичні умови та родючі землі Причорноморського регіону сприяють розвитку харчової промисловості агропромислової галузі. Власна сировинна база областей регіону сприяє ефективній роботі підприємств харчової та переробної промисловості. В харчовій промисловості Причорноморського регіону базові підприємства зосереджені в молочній, олійно-жировій, м'ясомолочній, консервній та виноробній галузях.

Причорноморський соціально-економічний регіон займає південну частину України. В цьому регіоні розвинене не тільки машинобудування, рекреаційний комплекс, а й багатогалузева харчова промисловість, високотоварне сільське господарство з високою часткою посівів зернових, садів, виноградників, тютюну та ефіроолійних культур.

Аналізуючи структурний склад реалізованої промислової продукції за період 2013-2015 р.р. у областях Причорноморського регіону, можливо стверджувати, що переробна промисловість займає близько 70% в структурі промисловості всіх областей, а виробництво харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів, займає майже третину переробної промисловості. Максимальні частки виробництва харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів у переробній промисловості Херсонської області (39,8%-41,1%). Найменші частки виробництва харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів у промисловості Миколаївської області (25,1%-29,9%). Причому, якщо в Херсонській області структурні частки харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів у переробній промисловості зростають з кожним роком досліджуваного періоду, то у Миколаївській зменшуються. Таким чином, у Херсонській області харчова галузь розвивається і нарощує обсяги інтенсивніше, ніж у Миколаївській.

На фоні загального зменшення виробництва промислової у областях продукції Причорноморського регіону, дуже добре відображаються позитивні зміни у нарощування виробництва харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів. Виробництво харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів в Україні може задовольнити не тільки внутрішні потреби, а й зовнішній ринок. Багато продукції харчової галузі експортується до інших країн. Особливим попитом в інших державах світу користується олія соняшникова, м'ясо та м'ясопродукти, кондитерські, хлібобулочні вироби тощо. М'ясо є важливим продуктом харчування для українців. На виробництво і споживання м'яса та м'ясопродуктів в Причорноморському регіоні впливає загальноекономічна ситуація в Україні. Попит на даний вид продукції не задовольняється повністю внутрішнім виробництвом, а частково забезпечується імпортом.

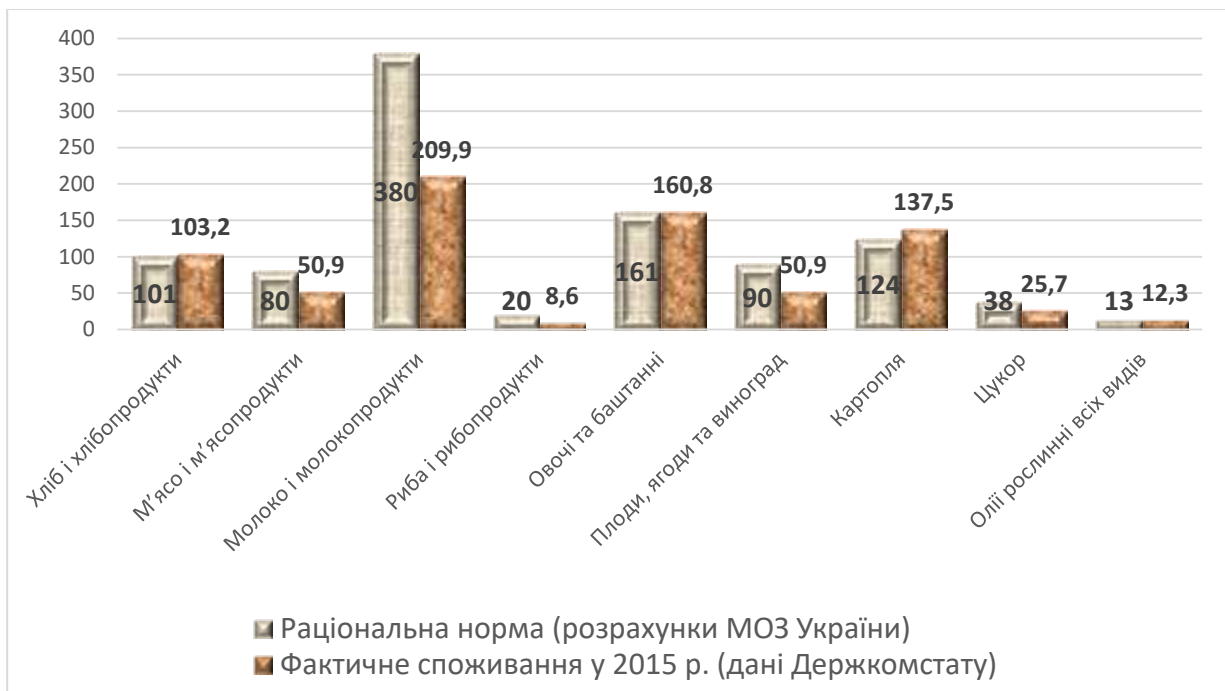

Рис. 1. Порівняльний аналіз раціональної норми та фактичного споживання продуктів харчування українцями за 2015 р. (на особу за рік, кг)

Серед областей Причорноморського регіону значними обсягами виробництва характеризувалася АР Крим. Але, нажаль, у зв'язку з окупацією, статистичні дані відсутні для АР Крим. Тому, незважаючи на певні негативні тенденції, Одеська область на даний момент являється лідером з виробництва м'яса та м'ясних продуктів харчування в Причорноморському регіоні. Негативні тенденції стосуються зменшення виробництва всіх видів м'яса та м'ясопродуктів за період 2011-2015 рр. В Одеській області обсяги

виробництва м'яса великої рогатої худоби стали в 4,4 рази меншими ніж у 2011 році, вони зменшилися на 555 т; а обсяги виробництва м'яса свиней зменшилися на 1555 т, виробництво м'яса свійської птиці зменшилося на 16 т; а виробництво виробів ковбасних та подібних продуктів з м'яса зменшилося на 1736 т.

Аналізуючи дані представлені на графіку, можливо зробити висновок про недостатність споживання українцями м'яса та м'ясопродуктів. Споживання м'яса на 36,4% менше раціональної норми МОЗ України. Таким чином необхідно здійснювати подальші розвідки в напрямку пошуку причин зменшення обсягів виробництва та пошуку шляхів нарощування обсягів виробництва м'яса та м'ясних продуктів харчування на підприємствах Причорноморського регіону.

Віталій КАРПЕНКО

к.е.н., доцент

Хмельницький національний університет

СУЧАСНІ ПІДХОДИ У ТРАКТУВАННІ КАТЕГОРІЇ «КОРПОРАЦІЯ»

Перехід країни до ефективної моделі економічного розвитку, пріоритетом якої є орієнтація на експорт і науково – технологічний розвиток, суттєво посилив ступінь залучення корпорацій у світові торговельно-економічні процеси, котрі передбачають активізацію процесів глобалізації. Однак специфічна інституційна структура вітчизняної економіки здійснює істотний вплив на мету та цілі компанії, систему її інтересів і на формування інноваційної політики. В основі реалізації конкурентних переваг корпорацій лежить необхідність врахування різномірних інституційних передумов, потреба використання специфічних стратегій для виходу на нові ринки, формування нових корпоративних структур.

Термін «корпорація» є досить багатозначним і вживається в декількох значеннях, що обумовлено складністю і багатогранністю даного економічного феномена. Так, в економічній науці термін «корпорація» вживається і як синонім поняття «компанія», і в значенні господарюючого суб'єкта, капітал якого утворений пайовою участю декількох осіб (юридичних і / або фізичних). Корпорація може бути представлена як інтегрована структура, котра особливим чином впорядковує майнові відносини учасників при спільному веденні бізнесу, або як велике організаційне утворення (концерн, холдинг, група компаній), концентрує права власності та контроль над діяльністю підприємств, що мають обмежену самостійність. Така багатоаспектність поняття говорить про складність досліджуваного об'єкта, що зумовлює різновекторність його розгляду. Можливо, саме тому втрачає сенс його (поняття) офіційне (законодавче) оформлення і визнання за вченими-економістами права на уточнення понятійних рамок терміна «корпорація».

Корпорація може розглядатися як категорія, під якою розуміють підприємницьке об'єднання капіталу, що мають різні організаційно-правові форми. У вузькому розумінні – це форма підприємницького об'єднання капіталу у вигляді акціонерного товариства.

Історичний розвиток економічних відносин зумовив безперервну зміну термінологічного апарату: в одних випадках це здійснюється через появу принципово нових понять, в інших випадках може відбуватися трансформація старих категорій. Проблема виникає в тому, що окремі термінологічні неузгодженості здатні створювати досить серйозні проблеми для сучасної науки і практики, оскільки багато понять можуть носити характер базисних. У цьому контексті необхідно визнати, що зарубіжний досвід, як і досвід історії, далеко не завжди може бути незмінно імплементований в існуючі об'єктивні реалії. Будь-яке поняття, безумовно, може інтерпретуватися в декількох значеннях. У зв'язку із цим думку окремих авторів щодо трактування поняття корпорації слід інтерпретувати в широкому (синонім юридичної особи) та вузькому (категорія, яка використовується для позначення господарських товариств) розумінні. Це є цілком обґрунтованим і може бути використано в